

и да бѣше желаніе-то му да иде при Христа похвално, пакъ не щѣше безъ да приеме заповѣдь отъ него. Нека всички ти подражаватъ Петровъ-тъ примѣръ и нека правятъ само оно-ва което Господь заповѣдува. 3) *Вѣра-та му*. Ако и да бѣше врѣме-то вѣтровито и волны-ты голѣмы, пакъ той бѣше готовъ по заповѣдъ-тъ Иисусовъ да излѣзе изъ ладіѣ-тъ и да иде при него по водѣ-тъ. Така и намъ никака работа да не ни ся види невъзможна, който Иисусъ ни заповѣдува да правимъ.

П. Що има достойно за обличеніе въ поведеніе-то Петрово?

О. 1) Самолюбіе-то му. Той искаше да иде прѣди други-ты, да покаже че имаше по голѣмъ любовъ и вѣръ отъ тѣхъ. Вина-та му бѣше въ думы-ты, Повели ми да дойдѣ. Твѣ думы сѣ подобни на самохвалны-ты му думы прѣди паданіе-то му. Ако и всички да ся съблзнятъ въ тебе азъ никога нѣма да ся съблзнимъ. Мат. 26; 33. Всякой, който ся има че стои, да гледа да не падне. 1 Кор. 10; 12. 2) Това че ся уплаши и ся усуми. Трѣбуваше съвѣтъ да уповае на Христа и да не ся усумни.

П. Що рече Иисусъ на Петра?

О. А той рече: Дойди. Ст. 29.

П. Отиде ли Петръ при Иисуса?

О. И като слѣзе отъ ладіѣ-тъ Петръ, вѣрвѣше по водѣ-тъ да дойде при Иисуса. Ст. 29.

П. Що му станѣ?

О. Но понеже виждаше вѣтръ-тъ силенъ, уплаши ся, и като начнѣ да потънува, извика и рече: Господи! избави мя. Ст. 30.